

๑.๑ ความเป็นมาของปัญหา

“นวนิยาย” เป็นศัพท์ใหม่ในภาษาไทยที่คิดขึ้น แปลตามตัวอักษรหมายถึง นิยายแบบใหม่ ตรงกับคำว่า Novel ในภาษาอังกฤษ คำนี้ใช้เป็นครั้งแรกเพื่อเรียกนิยายอย่างใหม่ของ บอคาจีโอเมื่อ ค.ศ. ๑๓๓๘ ถึง ๑๓๔๐ สำหรับคำว่า “นวนิยาย” นั้น เพิ่งเริ่มใช้ในสังคมไทยสมัย รัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เพื่อใช้เรียกงานเขียนแนวใหม่ซึ่งมีลักษณะแตกต่างไปจากเรื่องเล่าและบันเทิงคดีของไทยที่มีมาแต่เดิม ฉะนั้นโดยทั่วไปถือกันว่านวนิยาย ปรากฏขึ้นในวงวรรณกรรมไทยครั้งแรกใน พ.ศ. ๒๔๔๓ เมื่อ แม่วัน (พระยาสุรินทราชา) แปล เรื่อง **ความพยาบาท** จากนวนิยายเรื่อง Vendetta ของ แมรี คอเรลลี (Marie Corelli)

หลังจากที่มีนวนิยายเรื่อง **ความพยาบาท** เกิดขึ้นนั้น ในระยะต่อมานักเขียนไทยได้ลองเขียนนวนิยายขึ้นเองบ้าง เช่น เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๔๔ หลวงวิลาศปริวัตร (ครูเหล็กม) เขียนเรื่อง **ความไม่พยาบาท** ขึ้น หลังจากนั้นจึงมีนักเขียนอีกมากมายที่ได้สร้างสรรค์นวนิยายของตนเองขึ้นอีกหลากหลายเรื่อง จนทำให้นวนิยายกลายเป็นบันเทิงคดีที่สำคัญ เมื่อนวนิยายเริ่มเข้ามามีบทบาทในสังคมไทยมากขึ้น ทำให้เกิดนวนิยายที่เริ่มมีลักษณะเป็นไทยแท้ในสมัยรัชกาลที่ ๗ และเกิดช่วงเวลาของนวนิยายไทยในยุคแรกๆที่สำคัญ คือช่วงเวลาระหว่าง พ.ศ. ๒๔๗๑- ๒๔๗๒ ถือเป็นช่วงเวลาสำคัญของวงการนวนิยายของไทย เพราะเป็นเวลาที่นักเขียนไทย ๓ คน ประสบความสำเร็จในการเสนอบทประพันธ์ในรูปแบบนวนิยายเรื่องแรกของตนสู่สายตาผู้อ่าน กล่าวคือ ในเดือนตุลาคม พ.ศ. ๒๔๗๑ นายกุหลาบ สายประดิษฐ์ หรือที่รู้จักกันในนามปากกาว่า ศรีบูรพา ประสบความสำเร็จในการแต่งนวนิยายเรื่องแรก ชื่อว่า **ลูกผู้ชาย** และในปีถัดมา นักเขียนสตรีผู้ใช้นามปากกาว่า ดอกไม้สด ได้แต่งนวนิยายเรื่อง **ศัตรูของเจ้าหล่อน** ซึ่งถือกันว่าเป็นแบบของนวนิยายแนวครอบครัว ในปีเดียวกันนั่นเอง ม.จ.อากาศดำเกิง ทรัพย์พัฒน์ ก็เสนอ นวนิยายเรื่อง **ละครแห่งชีวิต** อันเป็นนิยายต่างแดนเรื่องแรกของไทยด้วยเช่นกัน

นับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาจนถึงพ.ศ.๒๕๐๐ นักเขียนส่วนใหญ่ได้เสนอนวนิยายที่มีเนื้อหาสะท้อนให้เห็นความนึกคิด ความเชื่อ ความใฝ่ฝัน และวิถีชีวิตที่ต่างไปจากเดิม นอกจากนี้ยังสอดแทรกการวิพากษ์วิจารณ์ปัญหาสังคมอยู่บ้างประปราย นอกจากนี้ยังเกิดนวนิยายขึ้นอีกหลายประเภท เช่น นวนิยายต่างแดนหรือใช้ฉากต่างประเทศ นวนิยายครอบครัว นวนิยายวิทยาศาสตร์ นวนิยายสะท้อนสังคม ฯลฯ ขึ้น นวนิยายไทยในช่วงระยะนี้จึงมีลักษณะแตกต่างไปจากนวนิยาย

ไทยที่มีมาแต่เดิม คือมีลักษณะเป็นตัวของตัวเอง มีการเสนอปัญหาข้อขัดแย้งที่เป็นปัญหาของสังคมไทย ไม่ใช่การลอกเลียนจากตะวันตกอีกต่อไป ทั้งยังเกิดนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียงท่านอื่นๆ ตามมาอีกมาก เช่น กาญจนาคพันธุ์ แม่ongsค์ สด กุระมะโรหิต ยาขอบ ไม้เมืองเดิม ก.สุรางคนางค์ เป็นต้น

เมื่อเกิดปัญหาทางด้านสภาพสังคมและการเมืองไทยในราว พ.ศ. ๒๕๐๐ เป็นเหตุให้วรรณกรรมประเภทเพื่อชีวิตหรือสะท้อนสังคมต้องหยุดชะงัก หลังจากที่จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้ทำรัฐประหารในพ.ศ. ๒๕๐๑ ทำให้นักเขียนที่นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับปัญหาสังคมการเมืองต้องหยุดลงและหันไปเขียนงานตลาดเพื่อเลี้ยงชีพกันมากขึ้น แนวโน้มของนวนิยายหลังพ.ศ. ๒๕๐๐ จึงเต็มไปด้วยเรื่องพาดฝันและชีวิตครอบครัวเสียเป็นส่วนใหญ่ นับจากนี้นวนิยายไทยแบบพาดฝันและแนวชีวิตครอบครัวได้รับความนิยมจากผู้อ่านอย่างมาก จึงครองตลาดมาโดยตลอด ซึ่งมีผลทำให้นักประพันธ์สตรีส่วนใหญ่รุ่งเรืองขึ้นอย่างรวดเร็ว อย่างเช่น ชูวงศ์ ฉายะจินดา กฤษณา อโศกสิน ทมยันตี สุภาวดี เทวกุล ศรีฟ้า ลดาวัลย์ กาญจนา นาคพันธ์ ฯลฯ ก.สุรางคนางค์ เป็นตัวอย่างของนักเขียนที่เปลี่ยนแนวการเขียนแบบเน้นแนวคิดหรือการสะท้อนสังคมมาเป็นพาดฝันอย่างเห็นได้ชัด ส่วนกฤษณา อโศกสิน มีหลากหลายรูปแบบหลากหลายเรื่องราว ทั้งพาดฝันและครอบครัวด้วยเช่นกัน จึงเป็นที่น่าสังเกตว่าวรรณกรรมส่วนใหญ่ทั้ง บทละคร นวนิยาย ฯลฯ มักเน้นเรื่องความรัก ในขณะที่เดียวกันที่นักประพันธ์ชายบางคน ก็นิยมเขียนเรื่องบูโหดมันกันออกมาอย่างมากมาย เช่น เสณีย์ บุษปะเกศ พนมเทียน เป็นต้น

จวบจนถึงปัจจุบันนี้ นวนิยายไทยได้มีการพัฒนาในหลายๆด้าน จากเรื่องแปลหรือเรื่องดัดแปลง มาเป็นเรื่องที่แต่งขึ้นเอง ซึ่งมีเนื้อหาที่หลากหลาย แนวคิดที่แยบคาย รวมไปถึงกลวิธีนำเสนอที่แตกต่างออกไปตามแต่นักเขียนแต่ละคนจะเลือกสรรหรือสร้างสรรค์ขึ้น

อาจกล่าวได้ว่า ถึงแม้จะมีนวนิยายเกิดขึ้นมานานแล้วและมีความหลากหลายของแนวเรื่อง แต่ก็ยังน่าสังเกตว่า นวนิยายแนวพาดฝันเป็นที่นิยมและสามารถยืนหยัดอยู่ในวงวรรณกรรมมาได้เป็นเวลายาวนานควบคู่ไปกับนวนิยายแนวอื่นๆอย่างเสมอมา อันเนื่องมาจากคนในสังคมมีความต้องการนวนิยายประเภทที่ให้ความเพลิดเพลินอารมณ์ความพึงพอใจ ทั้งนี้เพราะนักเขียนส่วนใหญ่สามารถปรับผลงานของตนให้สอดคล้องกับความพอใจและความต้องการของผู้อ่านอยู่เสมอ ในสภาพการณ์ปัจจุบันของแวดวงวรรณกรรมประเภทนวนิยาย ได้มีนักเขียนหน้าใหม่ก้าวเข้ามาสร้างผลงานมากมาย แต่ก็มีเพียงไม่กี่คนที่จะได้รับคามนิยมจากผู้อ่านโดยเฉพาะกลุ่มผู้อ่านที่เป็นผู้หญิง และในบรรดานักเขียนนวนิยายรุ่นใหม่ที่มีการนำเสนอผลงานมาสู่สายตาของผู้อ่านอย่างต่อเนื่องนั้น ก็ยังคงมีผู้ที่เขียนนวนิยายในแนวพาดฝันอยู่อย่างไม่ขาดระยะ ซึ่งถ้าหากพูดถึงนักเขียน

หญิงรุ่นใหม่ที่ได้รับการนิยมนักอ่านเป็นอย่างสูงและมีงานเขียนออกมาในแนวพาฝัน กิ่งฉัตรเป็นหนึ่งในนักเขียนที่ได้รับการยอมรับนั้นและได้รับการยอมรับในลำดับต้นๆ อย่างแน่นอน

กิ่งฉัตร มีนามจริงว่า ปาริฉัตร ศาสติคุปต์ เคยทำงานเป็นผู้สื่อข่าวหนังสือพิมพ์ผู้จัดการปริทรรศน์ ในช่วงเวลาที่เคยศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายในโรงเรียนสตรีวิทยา กิ่งฉัตรได้เริ่มการเขียนเรื่องสั้นและประสบการณ์ลงพิมพ์ในวารสารของโรงเรียน ต่อมาส่งผลงานประกวดจนมีผลงานได้รับการตีพิมพ์ลงในคอลัมน์เด็กของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐรายวันและคอลัมน์วัยหนุ่ม-สาวของนิตยสารสตรีสารรายสัปดาห์ เรื่อง ศิลปินทอมทอม กินเจ้ที่ภูเก็ท กับ คุณลูกคุณไล ตีพิมพ์ลงในนิตยสารแพรวสุดสัปดาห์เรื่อง บ้านอัญชัน และตีพิมพ์ลงในนิตยสารขวัญเรือนรายปักษ์มาตั้งแต่สมัยที่กิ่งฉัตรยังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ๒ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และในปีสุดท้ายของชีวิตนักศึกษาที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์นี้เอง กิ่งฉัตรได้เขียนนวนิยายขนาดยาวเรื่อง พรพรหมอลวง จำนวน ๓๐ ตอนจบ ลงในนิตยสารโลกวลี เมื่อสำเร็จการศึกษา นวนิยายเรื่องพรพรหมอลวงนี้ก็ได้รับการตีพิมพ์รวมเล่มเป็นครั้งแรกในปีพ.ศ.๒๕๓๕

ความนิยมของเรื่อง พรพรหมอลวง นี้ ทำให้นวนิยายได้รับการตีพิมพ์ออกมาติดกันถึง ๓ ครั้ง หลังจากนั้นเพียงไม่กี่ปี กิ่งฉัตรก็มีผลงานออกมาอย่างต่อเนื่องอีกหลายเรื่อง และสามารถก้าวมายืนอยู่ในระดับแถวหน้า ตามหลังนักเขียนรุ่นพี่ได้อย่างรวดเร็วจนถึงขนาดมีคนเรียกเธอว่า “ทมยันตี ๒” มาแล้ว ซึ่งการก้าวเข้ามาเป็นนักเขียนที่ได้รับการยอมรับจากผู้อ่านอย่างสูงจนตามหลังนักเขียนรุ่นพี่ได้อย่างรวดเร็ว นั้น เป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นบ่อยนักในแวดวงนักเขียนเมืองไทย สุภัทร สวัสดิรักษ์ บรรณาธิการอาวุโส นิตยสารสกุลไทย เคยพูดถึงกิ่งฉัตรในบทบรรณาธิการ นิตยสารสกุลไทย ฉบับที่ ๒๕๔๓ ว่า

กิ่งฉัตรเคยเป็นนักข่าวมาก่อน มีพื้นฐานเป็นนักเจาะหาข้อมูลจากเหตุการณ์และการทำงานต่างๆ ที่น่าสนใจ แม้ทุกวันนี้เธอมิได้ทำอาชีพเดิมแต่ด้วยพื้นฐานเดิมผนวกกับอุปนิสัยที่ไม่ชอบอยู่นิ่ง ชอบการท่องเที่ยว แสวงหาวัตถุดิบเพื่อประโยชน์ทางการเขียนอยู่เสมอ ทำให้นวนิยายของเธอมีสขของความแปลกในเค้าโครง ความใหม่ของตัวละครซึ่งมีบุคลิกภาพและความคิดร่วมสมัยกับคนยุคใหม่ เรื่องของเธอจึงครองใจทั้งนักอ่านรุ่นใหม่และรุ่นเก่า.....

ความนิยมในผลงานของกิ่งฉัตรและการได้รับการยอมรับจากผู้อ่าน ไม่เพียงแต่จะออกมาในรูปแบบของนวนิยายที่ตีพิมพ์เป็นรูปเล่มหรือออกมาเป็นละครโทรทัศน์เท่านั้น แต่ยังรวมถึงความนิยมในโลกอินเทอร์เน็ตอีกด้วย หนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์ ได้เตรียมโครงการใหม่สำหรับ

ผู้เล่นอินเทอร์เน็ต คือการนำนวนิยายจากนักเขียนชื่อดังทั้งของไทยและต่างประเทศมาเสนอกันอย่างต่อเนื่อง โดยประเดิมโครงการด้วยผลงานของกึ่งฉัตรเรื่อง **มนต์จันทร์** เป็นเรื่องแรก ผลปรากฏว่าได้รับความนิยมจากนักเล่นอินเทอร์เน็ตเป็นอย่างสูง จนเรียกร้องให้มีนวนิยายเรื่องที่สองคือ **ตามรักคืนใจ** ลงเป็นเรื่องต่อมา

กึ่งฉัตรผลิตงานเขียนออกมาอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ จนกระทั่งปัจจุบันกึ่งฉัตรมีนวนิยายที่ได้รับการตีพิมพ์จำนวน ๒๗ เรื่อง ผลงานนวนิยายของกึ่งฉัตรนั้นเกือบทุกเรื่องซึ่งมากกว่าครึ่งได้รับการตีพิมพ์มาแล้วไม่ต่ำกว่า ๕ ครั้ง เช่น **ละครలేห์...เสน่ห์** **ลำน้าจันทร์** **ลางลิขิต** **สูตรเสน่ห์** **พรายปรารถนา** **ด้วยแรงอธิษฐาน** เป็นต้น และมีหลายเรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์ ๗-๑๐ ครั้ง ภายในระยะเวลาเพียง ๑๔ ปีของการเป็นนักเขียนนวนิยาย เช่น **เสราดาร์ล** **แสงดาวฝั่งทะเล** **มีเพียงรัก** **ตามรักคืนใจ** **มายาตวัน** **ดั่งไฟได้น้ำ** **มนต์จันทร์** เป็นต้น นอกจากนี้ยังมี นวนิยายถึง ๒๐ เรื่อง ที่มีผู้นำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์และได้รับการตอบรับจากกลุ่มผู้ดูอย่างสูง ได้แก่ **ด้วยแรงอธิษฐาน** **ตามรักคืนใจ** **บ่วงหงส์** **มายาตวัน** **มนต์จันทร์** **ฟ้ากระจ่างดาว** **รหัสหัวใจ** **ลางลิขิต** **สืบลับรหัสรัก** **ในเรือนใจ** **เพลงเงา** **แสงดาวฝั่งทะเล** **ดั่งไฟได้น้ำ** **ละครలేห์...เสน่ห์** **ดวงใจพิสุทธิ์** **พรายปรารถนา** **เสราดาร์ล** **นางบาป** **พรพรหมอลเวง** และ **มีเพียงรัก**

ในด้านแนวเรื่องของนวนิยายทั้ง ๒๗ เรื่องของกึ่งฉัตรมีหลากหลายแนวด้วยกัน ทั้งนวนิยายแนวรัก แนวท่องเที่ยว แนวภูติผีลึกลับสยองขวัญ แนวสืบสวนสอบสวน แนวสะท้อนสังคม เป็นต้น แต่ทั้งนี้ส่วนใหญ่จะผสมผสานลักษณะแห่งความพาฝันหรือโรแมนติคไว้ด้วยเสมอ จนกระทั่งมีผู้เขียนคอลัมน์บันเทิงในหนังสือพิมพ์ผู้จัดการออนไลน์เรียกเธอว่าเป็น “หนึ่งในสุดยอดนักเขียนนวนิยายแนวโรแมนติค” มาแล้ว

การที่กึ่งฉัตรได้รับความนิยมจากผู้อ่านเป็นอย่างมาก มีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการนำเอาเรื่องราวในสังคมปัจจุบัน มาสร้างเรื่องให้เป็นนวนิยายแนวพาฝันสะท้อนปัญหาสังคมที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหายาเสพติด เด็กและเยาวชน ปัญหาการพนัน ปัญหาโสเภณี ปัญหาลัทธิความเชื่อ ปัญหาการเมือง แนวคิดทางพุทธศาสนา เช่น เรื่องกรรม - การยึดติด ฯลฯ ทั้งยังมีการสร้างตัวละครเอกฝ่ายหญิงให้มีบทบาทเด่นและเป็นตัวละครหลักในการดำเนินเรื่อง มีบุคลิกลักษณะและภาพลักษณ์ของผู้หญิงยุคใหม่ที่ทำงานในพื้นที่สาธารณะมากขึ้นกว่าสมัยก่อน เช่น การเน้นให้เห็นบทบาทของผู้หญิงในวงการสื่อสารมวลชน ซึ่งสามารถสะท้อนมุมมองต่อปัญหาสังคมได้อย่างหลากหลาย หรือ การกำหนดให้ตัวละครเอกฝ่ายหญิงมีอาชีพที่สมัยก่อนจำกัดไว้เฉพาะเพศชายหรือเห็นว่าเหมาะสมกับเพศชายมากกว่าเพศหญิง เช่น การเป็นนักสืบ เป็นตำรวจ เป็นต้น

เนื่องจากนวนิยายของกึ่งฉัตรนั้นมีการวางโครงเรื่องหลากหลาย จากความหลากหลายนั้น แนวเรื่องที่มีความน่าสนใจอีกกลุ่มหนึ่งก็คือ เรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน ซึ่งเรื่องแนวสืบสวนสอบสวนนี้ เป็นโครงเรื่องที่กึ่งฉัตรนิยมเขียนมากที่สุด กล่าวคือมีจำนวนถึง ๑๒ เรื่องด้วยกัน และทุกเรื่องต่างก็ประสบความสำเร็จและได้รับความนิยมเป็นอย่างดี มีการพิมพ์ตั้งแต่ ๕-๑๐ ครั้ง นอกจากนี้ ๑๐ เรื่องใน ๑๒ เรื่อง ของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนนี้ ยังได้รับการสร้างเป็นละครโทรทัศน์อีกด้วย

นวนิยายของกึ่งฉัตรได้รับความนิยมและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากตลอดระยะเวลา ๑๐ ปีเศษ อีกทั้งยังไม่มีผู้ใดเคยศึกษานวนิยายของกึ่งฉัตรโดยละเอียดมาก่อน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาการสร้างงานและกลวิธีการประพันธ์ของกึ่งฉัตร โดยประเด็นที่ว่า เพราะเหตุใดนวนิยายของกึ่งฉัตรเหล่านี้จึงเป็นที่นิยม ได้รับการตอบรับอย่างดีเยี่ยมและยังสามารถครองความสนใจของผู้อ่านได้อยู่เสมอจนถึงปัจจุบัน โดยเฉพาะนวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนที่กึ่งฉัตรนิยมนำมาเขียนนั้น เป็นโครงเรื่องของนวนิยายที่กึ่งฉัตรประพันธ์มากที่สุดและประสบความสำเร็จอย่างมากอีกเช่นกัน

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของนวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตร ได้แก่ โครงเรื่อง แนวคิด ตัวละคร ฉาก และ บทสนทนา
๒. เพื่อวิเคราะห์กลวิธีการประพันธ์ที่ทำให้นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

๑.๓ สมมติฐาน

นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรได้รับความนิยมอย่างสูงในปัจจุบัน ทั้งนี้เป็นผลมาจากกลวิธีการประพันธ์ กล่าวคือ มีการวางโครงเรื่องที่น่าสนใจชวนติดตาม มีการผสมผสานเรื่องแนวรักเข้ากับการสืบสวนสอบสวนได้อย่างกลมกลืน แนวเรื่องมีความหลากหลายและสอดคล้องกับยุคสมัย อีกทั้งยังแฝงแนวคิดที่มีสาระ นอกจากนั้นตัวละครยังมีความสมจริงและมีลักษณะพิเศษที่ดึงดูดความสนใจของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี

๑.๔ ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเลือกศึกษานวนิยายของกึ่งฉัตร ที่มีโครงเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนจำนวน ๑๒ เรื่อง นับตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๖ เรื่อยมาจนถึง พ.ศ.๒๕๔๙ โดยเรียงลำดับตามปีที่พิมพ์ออกมาเป็นครั้งแรก ดังนี้

๑. เรื่อง มายาตวัน	ปีพ.ศ.๒๕๓๖
๒. เรื่อง ด้วยแรงอธิษฐาน	ปีพ.ศ.๒๕๓๘
๓. เรื่อง เพรงเงา	ปีพ.ศ.๒๕๔๐
๔. เรื่อง ดั่งไฟได้นำ	ปีพ.ศ.๒๕๔๑
๕. เรื่อง มนต์จันทรา	ปีพ.ศ.๒๕๔๑
๖. เรื่อง ลางลิขิต	ปีพ.ศ.๒๕๔๓
๗. เรื่อง รอยพรหม	ปีพ.ศ.๒๕๔๔
๘. เรื่อง สืบลับรหัสรัก	ปีพ.ศ.๒๕๔๕
๙. เรื่อง พรายปรารถนา	ปีพ.ศ.๒๕๔๕
๑๐. เรื่อง รหัสหัวใจ	ปีพ.ศ.๒๕๔๖
๑๑. เรื่อง ฟ้ากระจ่างดาว	ปีพ.ศ.๒๕๔๗
๑๒. เรื่อง แกะรอยรัก	ปีพ.ศ.๒๕๔๙

๑.๕ วิธีดำเนินการวิจัย

๑. ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมเอกสาร งานวิจัย และ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายของกึ่งฉัตรในแนวสืบสวนสอบสวน
๒. เก็บรวบรวมข้อมูลและศึกษาวิเคราะห์นวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรในด้านองค์ประกอบของนวนิยายรวมทั้งกลวิธีการประพันธ์โดยละเอียด
๓. ศึกษาวิเคราะห์ส่วนประกอบสำคัญที่ทำให้นวนิยายในแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งฉัตรประสบความสำเร็จ
๔. สรุปผลการวิจัยและเรียบเรียงข้อมูล

๑.๖ ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวน หมายถึง นวนิยายที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวนเพื่อคลี่คลายคดีต่างๆ หรือสืบเสาะค้นหาความจริงซึ่งเป็นเรื่องลึกลับหรือยังไม่กระจ่าง โดยตัวละครเอกของเรื่องมักเป็นผู้ลงมือสืบค้นหรือเป็นต้นเหตุให้มูลความจริงเปิดเผย และทำยที่สุดแล้ว ตัวคนร้ายได้รับโทษอันควรและสามารถคลี่คลายความลึกลับหรือเปิดเผยความจริงได้ รายละเอียดในการวิเคราะห์ปรากฏอยู่ในหน้า ๑๕ - ๑๖

๒. กึ่งจักร เป็นนามปากกาของ ปาริฉัตร ศาลิคุปต์ ในวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยจะอ้างถึงผู้แต่งนวนิยายที่นำมาศึกษาว่า “กึ่งจักร” ตลอดการเขียนวิทยานิพนธ์

๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เข้าใจกลวิธีการประพันธ์นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของกึ่งจักรที่สามารถประสบความสำเร็จและได้รับความนิยมอย่างกว้างขวาง

๒. เป็นแนวทางในการศึกษานวนิยายแนวอื่นๆ ของกึ่งจักร หรือ นวนิยายแนวสืบสวนสอบสวนของนักเขียนคนอื่นๆ ต่อไป

๑.๘ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดวงทิพย์ คุ้มมณี. **สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยาย: กรณี**

ศึกษานวนิยายของกึ่งจักร. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาไทยศึกษา คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ปีการศึกษา ๒๕๔๖.

งานวิจัยฉบับนี้ศึกษาวิเคราะห์สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายของกึ่งจักร ปีพ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๔๔ รวมทั้งศึกษาปฏิกิริยาของผู้อ่านที่เป็นหญิงว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยาย วิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนในการนำเสนอสถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงในนวนิยายว่าได้รับอิทธิพลจากแนวคิดสตรีนิยมมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากการวิจัยสรุปได้ว่า สถานภาพและบทบาทของตัวละครหญิงสะท้อนภาพของผู้หญิงในสังคมปัจจุบัน ทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดสตรีนิยมในปัจจุบันอีกด้วย และแม้ว่าภาพของผู้หญิงในนวนิยายจะเป็นสตรีร่วมสมัย แต่ก็ยังคงคุณค่าของความเป็นผู้หญิงไทยไว้ นั่นเอง